26/12/2019

Από που ν᾽αρχίζουμε την άσκηση;

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ ἀκολουθεῖ πάντα τὴν προαίρεσή μας. Καὶ μὲ τὴ χάρη κατορθώνουμε κάθε ἀγαθό. Ἐμεῖς ὅμως δὲν ζητᾶμε νὰ κάνουμε ἀρχὴ στὸ ἀγαθὸ οὔτε δείχνουμε μεγάλη καὶ πρόθυμη προαίρεση, ὥστε νὰ ἑλκύσουμε τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ σὲ βοήθειά μας.

Ἀλλὰ κι ἂν ποτὲ φανοῦμε ὅτι δείχνουμε κάποια προαίρεση, εἶναι νωθρή, ἀσήμαντη καὶ ἀνάξια νὰ λάβει κάποιο ἀγαθὸ ἀπὸ τὸ Θεό.

Δὲν ξέρουμε ὅτι ὁλόκληρος ὁ πνευματικὸς ἀγῶνας μας εἶναι σὰν τὴ σπορὰ καὶ τὴν καρποφορία; Ὁ γεωργὸς δηλαδὴ σπέρνει τὸ χωράφι του, ὕστερα ὅμως περιμένει τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ Θεὸς στὴ συνέχεια, στέλνει τὴ δωρεά Του, προξενώντας βροχὲς στὸν κατάλληλο καιρὸ καὶ εὐνοϊκοὺς ἀνέμους, κάνοντας νὰ φυτρώσουν καὶ ν᾽ αὐξηθοῦν καὶ νὰ τελειοποιηθοῦν τὰ σπέρματα ποὺ ἔριξε ὁ γεωργὸς στὴ γῆ, καὶ βοηθώντας τον ἔτσι νὰ κερδίσει πολλὰ ἀπὸ τὰ λίγα.

Ἔτσι κι ἐμεῖς, ἂν σπείρουμε στὰ καλὰ ἔργα πλούσια καὶ μεγαλόψυχη προαίρεση, τότε καὶ ἡ χάρη, ποὺ θὰ βροῦμε ἀπὸ τὸ Θεό, θὰ εἶναι ἀνάλογη. Μ᾽ αὐτὴ θὰ μπορέσουμε στὴ συνέχεια, χωρὶς πίεση καὶ κόπο, νὰ κατορθώσουμε ὅλα τὰ ἀγαθά.

Τὸ ἴδιο βλέπουμε νὰ συμβαίνει καὶ στὶς τέχνες. Ἐκεῖνος δηλαδὴ ποὺ ἔρχεται γιὰ νὰ μάθει μία τέχνη, στὴν ἀρχὴ κοπιάζει καὶ δυσκολεύεται καὶ πολλὲς φορὲς ἀποτυχαίνει. Δὲν χάνει ὅμως τὸ κουράγιο του οὔτε ἀπογοητεύεται, ἀλλὰ πάλι προσπαθεῖ. Ὅσες φορὲς κι ἂν ἀποτύχει, ἄλλες τόσες ζητάει νὰ διορθωθεῖ, φανερώνοντας ἔτσι στὸ μάστορα τὴν προαίρεσή του. Ἂν ὅμως λιποψυχήσει καὶ κάνει πίσω, δὲν μαθαίνει τίποτα. Ἔτσι, καθὼς συχνὰ κάνει σφάλματα καὶ διορθώνεται ἀπὸ τὸ μάστορα καὶ πάλι ἐπιμένει καὶ ἐργάζεται μὲ κόπο καὶ ὑπομονή, σιγὰ-σιγὰ μαθαίνει καλὰ τὴν τέχνη. Καὶ τότε κάνει ἄνετα τὴ δουλειά του καὶ βγάζει μ᾽ αὐτὴ τὸ ψωμί του.

Ἔτσι πρέπει νὰ κάνει κι αὐτὸς ποὺ θέλει νὰ καταπιαστεῖ μὲ τὴν ἐργασία κάποιας ἀρετῆς: Πρῶτα δηλαδὴ νὰ δείξει μεγάλη γενναιότητα καὶ καλὴ προαίρεση, κι ἔπειτα νὰ ἀσχολεῖται ὑπομονετικὰ μὲ τὴν ἐργασία τοῦ ἀγαθοῦ, ζητώντας τὴ βοήθεια καὶ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ.

Νὰ μὴ λιποψυχεῖ οὔτε ν᾽ ἀπελπίζεται ἀπὸ τὶς πτώσεις καὶ νὰ ἐγκαταλείπει τὸν ἀγῶνα – γιατὶ ἔτσι δὲν θὰ μπορέσει νὰ πετύχει ποτὲ κάτι καλὸ – ἀλλά, ὅσες φορὲς κι ἂν πέφτει, νὰ ξανασηκώνεται, νὰ τροφοδοτεῖ τὴν προθυμία του μὲ τὴν ἐλπίδα στὸ Θεὸ καὶ νὰ περιμένει τὸ ἔλεός Του.

Αὐτὸ δηλαδὴ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ ἀββᾶς Μωϋσῆς: «Ἡ δύναμη αὐτῶν ποὺ θέλουν ν᾽ ἀποκτήσουν τὶς ἀρετές, ἐδῶ φαίνεται: «Ἂν πέσουν, νὰ μὴ λιποψυχήσουν, ἀλλὰ νὰ προσπαθήσουν πάλι».

Τοῦ ἀββᾶ Ζωσιμᾶ
Μικρὸς Εὐεργετινός